

ایران

حضرت محمد (ص):
همنشین خوب، از تنهایی بهتر است
و تنهایی از همنشین بد بهتر است.

امالی (طوسی)، ص ۵۳

سخن‌روز

ادای احترام موسیقایی به جمشید هاشم‌پور

محمدرضا تنها، خواننده موسیقی ایرانی در همکاری با بهنام خدارجمی، تک‌آهنگ «جمشید آریا» را منتشر کرد. ترانه این قطعه را مهدیه عرب روی ملودی سروده و بهنام خدارجمی علاوه بر آهنگسازی این اثر، تنظیم آن را نیز بر عهده داشته است. محمدرضا تنها درباره این اثر گفته است: بنده سلامتی‌ام را بعد از خداوند مدیون جمشید آریا هستم چون از کودکی بهترین الگوی من بودند، به طوری که به من یاد دادند فقط به ورزش اعتماد کنم. این هنرمند سال‌هاست پیام‌آور سلامتی هستند. / **ایران**

- **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- **پیماک:** ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- **سندوق پستی:** ۵۳۸۸-۵۳۸۷۵-۱۵۸۷۴۸۸۰۰
- **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری
- **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷
- **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

- **صاحب امتیاز:**
خبرگزاری جمهوری اسلامی
- **مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:**
علی متقیان
- **سر‌دبیر:**
هادی خسروشاهین

هنرمایی فرهاد قائمیان در «شب روشن»

تصویربرداری سریال «شب روشن» به کارگردانی سید جمال سید حاتمی و تهیه‌کنندگی حمید انصاری با معرفی فرهاد قائمیان و علیرضا جعفری، در شمال کشور آغاز شد. این سریال به نویسندگی سجاد ابوالحسنی محصول مرکز سیما فیلم است که برای شب‌های قدر در حال تولید است. در خلاصه داستان سریال آمده است: تمام سرمایه حبیب آبرویش نزد مردم و دخترش، سمیه است ولی سمیه خودش و پدرش را به سمت پرتگاه می برد. / **ایستنا**

«رفیق بازی» محمد معتمدی در اصفهان

کنسرت - نمایش «رفیق بازی» از اول بهمن‌ماه در سالن نمایش چند سوبه نقش جهان (اصفهان) به صحنه خواهد رفت. در این برنامه محمد معتمدی به عنوان خواننده و امیرحسین سمیعی به عنوان آهنگساز با همراهی هنرمندان حوزه نمایش شهر اصفهان از اول بهمن‌ماه ساعت ۱۹ به صحنه می‌روند. این برنامه در پنج بخش و موضوع آن درباره یکی از قهرمانان ایران است و میان هر کدام از بخش‌ها، ارکستر و خواننده به اجرای برنامه خواهند پرداخت. / **ایران**

سینما نقش بی‌بدیلی در فرهنگ دارد

بدون تردید امروزه وجه تمایز جوامع و ملت‌ها فرهنگ آنهاست. تفاوت جوامع شاد و ناشاد، توسعه‌یافته و نیافته را با علت فرهنگی تفسیر می‌کنند. بحث سیاسی هم در این زمینه جایگاه خود را دارد و نمی‌خواهم این مسأله را کتمان کنم. ما نهادهای تقویت‌کننده فرهنگ داریم و به نظر من سینما نهادی است با کارکردهای ترکیبی در حوزه فرهنگ؛ در سینما رمان، داستان، شعر، موسیقی، آواز، فرهنگ روزمره و... وجود دارد. در نتیجه می‌بینیم که سینما نقش بی‌بدیلی در فرهنگ دارد. ما از پنجره سینما می‌توانیم خیلی از مسائل سیاسی و اجتماعی را نگاه کنیم.

گزیده‌ای از صحبت‌های علی ربیعی رئیس هیأت‌مدیره انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات، در همایش سینمای ایران

دیدگاه

پایبندی به شعار اصلی ایران

آن سالی که قرار بود روزنامه‌ای «به میان ما آید» تلویزیون هم تبلیغ‌اش می‌کرد. گویا هنوز دوران ماه عسل این جعبه جادو به قول زنده یاد هاشمی با مطبوعات و بالمال روزنامه‌تربیان دولت بود! آری آن سال تلویزیون، روزنامه را رقیب نمی‌دانست. در دو مدیوم گوناگون رسانه فعالیت می‌کردند. روزنامه‌ای متولد شد که رنگ و بویی از اصلاح‌طلبی آن سال‌ها داشت. هر چند سه سال بعدش اصلاح‌طلبی با لیدری رئیس دولت اصلاحات متولد شد. ایران آن دوره در پی نوسازی اقتصادی بود. حرف و کردار دولتیان آن زمان عمدتاً اقتصاد بود و بس. به دنیا آمدن روزنامه آن هم در راستای توسعه اقتصاد امری درخور بود. روزنامه ایران که با تیتَر «به میان شما آمدیم» به دنیای مطبوعات سلام گفت؛ نشان از باور پذیری مخاطب داشت. به میان آمدن مردم نشان ازقبول واقعیتهای داشت که در آن سال‌های میان‌داری طیف خاصی از جریانات سیاسی، فی‌نفسه واجد بحث‌های فراوانی می‌شد. حال که از آن دوران سه دهه می‌گذرد و دولت‌های گوناگونی با نگرش‌های متفاوت، سکان مدیریتی آن را به عهده گرفتند، می‌توان تحلیل کامل‌تری از این رسانه نوشتاری داشت. روزنامه‌ای که بسان بیشتر مطبوعات، بهارش در بهار روزنامه‌های ایران در سال‌های دوم خرداد به بعد بود. شمارگان حقیقی و زیاد و صفحات درخور که برای آن سال‌ها قابل قبول بود از جمله نکات بارز روزنامه بود. صفحه تاریخ جهان و ایران که به مدد زنده یاد «تاراجی» در می‌آمد با صفحه خوانندگان که روزنامه نگاران کاربلد آن سال‌ها زحماتش را می‌کشیدند از جمله محمد آقازاده و سید آقایی از صفحه‌های تأثیرگذار، با توجه به شعار اولیه تیم ابتدایی ایران بود. هر چند در این میان صفحه‌ای چون «حوادث» هنوز جایگاه ویژه خود را حفظ کرده است. سال‌های معجزه هزاره سوم که دوران حضيض مطبوعات بود از همه لحاظ: ایران نیز از آن در امان نماند. در این دوران که تیراژ روزنامه‌اتچنان افت کرده بود که حتی در کیوسک‌ها نامی از ایران دوران اوج وجود نداشت! حتی رحم به روزنامه «ایران سپید» (که دستاورد مهمی برای نابینایان بود) هم نکردند! در دولت تدبیر نیز اتچنان تدبیری برای این تریبون صورت نگرفت! نگاه‌های جناحی غالب شده بود. برخی از کسانی هم اثر درخور نباشند، تا جایی‌که از خنثی‌ترین رسانه‌ها در حمایت از دولت، صدا در می‌آمد و از ایران که لامحالّه می‌بایست صدای اول و اصلی باشد، نوابی بلند نمی‌شد! دوران دولت سیزدهم نیز هر چند در جایگاه تریبون دولت وقت، سنگ تمام گذاشتند ولی آنان آمده بودند که تئوری‌های خویش را در قالب روزنامه نگاری قوام بخشند! این دوره نیز ایران برای محافل درونی‌شان، بد کار نکرد. غافل از آنکه مخاطب در این میان چندان محلی از اعراب نداشت! حتی صفحات بیشتری که در قالب داستان حوادث گونه هم طراحی شده بود، شمار بالایی از مخاطبان پیدا نکرد! باری ایران رسید به دوره‌ای که صدای تازه‌ای باید ندا سر می‌داد. دورانی که کشتی بان را سیاست‌دگری می‌بایست. هر چند مدت زیادی نیست که تیم جدید مدیریتی روی کار آمده اند، ولی می‌توان امید داشت با روزنامه نگارانی که در هرم اصلی روزنامه را مدیریت می‌کنند، دوران اوج ایران تکرار شود، که در همین گونه مدت بارقه‌هایی از این امید زنده شده است. دورانی که درهر کوی و برزن، دست مخاطب عادی «ایران» دیده می‌شد شاید تکرارش بسیار سخت باشد. همان ایرانی که شعارش در میان مردم بودن بود که اگر به همین شعارعمل شود شاید میسور شود این مهم وارزو...

ایران و تاجیکستان؛ دیارانی از یک ریشه و خاک

سرزمینی است که با زیبایی‌هایش دل هر بیننده‌ای را می‌رباید و با فرهنگ غنی و مردمان مهربانش، عشقی جاودانه را در دل‌ها می‌کارد. همان‌گونه که گفته شد ایران و تاجیکستان اشتراکات فرهنگی عمیقی دارند که ریشه در تاریخ و تمدن مشترک آنها دارد. به بهانه سفر رئیس‌جمهوری ایران و هیأت همراه به این کشور زیبا که روزگاری در قلمروی ایران بزرگ قرار داشته، خالی از لطف نیست که به برخی از این اشتراکات که تعداد آن‌ها بی‌شمار است، پرداخته‌شود تا پس از اشاره به آن‌ها بتوان گفت در واقع دو کشور از یک فرهنگ واحد برخوردارند و اساساً تحت هیچ شرایطی تفکیک‌پذیر نیستند.

زبان فارسی، زبان مادری هر دو ملت است و در طول تاریخ به عنوان زبان ادبی، علمی و فرهنگی در منطقه رواج داشته است. این زبان، پل ارتباطی محکمی میان دو کشور ایجاد کرده و باعث شده تا مردم دو سرزمین به راحتی بتوانند با یکدیگر ارتباط برقرار کنند. ادبیات فارسی، گنجینه‌ای مشترک برای ایران و تاجیکستان است. شاعران و نویسندگان بزرگی چون فردوسی، مولوی، حافظ، سعدی، خیام و رودکی و دیگر شاعران پارسی‌گوی ارجمند در هر دو کشور مورد احترام و تکریم هستند و آثار آن‌ها همواره الهام‌بخش نسل‌های مختلف بوده است.

جشن نوروز، به‌عنوان نمادی از آغاز سال نو و بهار، جشنی مشترک در ایران و تاجیکستان است که با آیین‌ها و رسوم مشابهی برگزار می‌شود. این جشن، نشانه‌ای از ریشه‌های مشترک فرهنگی

و تاریخی دو ملت است. ایران و تاجیکستان هر دو جزو کشورهای همسند که در فهرست میراث جهانی نوروز ثبت شده در یونسکو حضور دارند. اکثریت مردم هر دو کشور مسلمان هستند. این اشتراک دینی، باعث نزدیکی بیشتر فرهنگی و اجتماعی میان دو ملت شده است. هنر و معماری ایرانی، تأثیر عمیقی بر هنر و معماری تاجیکستان داشته است. بناهای تاریخی و مذهبی در هر دو کشور، نشان‌دهنده ذوق و سلیقه مشترک هنرمندان و معماران است. موسیقی سنتی ایرانی در تاجیکستان نیز رواج دارد و مورد استقبال قرار می‌گیرد. سازهای مشترک، نغمه‌ها و ترانه‌های فولکلوریک، همگی نشان‌دهنده ریشه‌های مشترک فرهنگی در این زمینه هستند. آداب و رسوم مشترک در عروسی‌ها، عزاداری‌ها، جشن‌ها و سایر مناسبت‌ها، بیانگر پیوندهای عمیق فرهنگی میان ایران و تاجیکستان است. به‌طور کلی، می‌توان گفت که ایران و تاجیکستان دو کشور با فرهنگ و تمدن مشترک هستند که در طول تاریخ، همواره با یکدیگر پیوندهای عمیقی داشته‌اند. این اشتراکات فرهنگی، باعث شده تا مردم دو سرزمین احساس نزدیکی و همدلی بیشتری با یکدیگر داشته باشند و آینده‌ی روشن را در کنار هم رقم بزنند. با لغو روایید میان دو کشور، می‌توان گام‌های بلند و مؤثری در زمینه ایجاد پل ارتباطی بین ملت‌ها و تقویت اقتصاد گردشگری ایجاد کرد.

یادداشت

در هفته‌ای که گذشت مسعود پزشکیان رئیس‌جمهوری اسلامی ایران سفری استراتژیک به دوشنبه، پایتخت تاجیکستان داشت که دستاوردهای حائز اهمیت و مهمی برای دو کشور به همراه داشت. از جمله مهم‌ترین این دستاوردها لغو ویزای دوطرفه برای گردشگران و تاجار بود که زمینه گسترش همکاری‌های دوجانبه ایران و تاجیکستان را فراهم خواهد آورد. اما واقعیت این است که در تمام سال‌های پس از استقلال تاجیکستان، این کشور و مردمانش از ایران و ایرانیان جدا نیفتادند؛ چراکه ریشه در یک خاک و آب دارند. دو سرزمین که از دل تاریخ کهن روئیده‌اند، ایران و تاجیکستان، برادرانی که از یک ریشه می‌رویند. زبان پارسی، نخ تنسیمی که دانه‌های فرهنگ را به هم می‌پیوند، از خراسان تا بخارا، از ری تا دوشنبه، ترانه‌ای مشترک می‌خواند. فردوسی و رودکی، دو خورشید در آسمان شعر و ادب که پروافشانی‌شان، دو کشور را در آغوش نور می‌گیرد. نوروز، جشنی کهن، پیام‌آور بهار و امید، در هر دو سرزمین، با شادی و شکوفایی، جشن گرفته می‌شود. معماری که از سنگ و گچ، افسانه‌ها می‌سازد، از تخت جمشید تا مسجد جامع، سرگذشت مشترکی را

حاکمیت می‌کند. موسیقی که از تار و سه‌تار، آهنگ عشق و حماسه می‌نوازد، از اصفهان تا خجند، نوای وحدت و دوستی را می‌پراکند. آداب و رسوم، گنجینه‌هایی که از نسلی به نسلی منتقل شده‌اند و رسم و رسوم مشترک، پیوند عمیق میان دو ملت را به نمایش می‌گذارند. ایران و تاجیکستان، دو پال یک‌پرنده که در آسمان فرهنگ

و تمدن، همراه و هم‌آهنگ پرواز می‌کنند و این پیوند، نه از روی جبر، بلکه از سر عشق و انتخاب است؛ پیوند دو ملتی که در تاریخ، همراه و همدل بوده‌اند و این دوستی، آرزوی همه روزگار است برای دو کشور برادر. تاجیکستان، سرزمینی کهن و زیبا، جایی که کوه‌های بلند به آسمان می‌رسند و رودهای خروشان، نغمه حیات می‌سرایند. خاکش، قصه‌های تاریخ را در خود نهفته دارد، از جاده ابریشم تا بناهای باشکوه، هر سنگ و گلخ، حکایتی از گذشتگان را بازگو می‌کند. مردمانش، با صلابت و کوهستان و مهربانی رودخانه، ر دستانی که هنر را می‌سازند و قلب‌هایی که عشق را می‌پراکنند. زبان پارسی، زبانی کهن و شیرین که در این سرزمین، با لهجه‌ای دلنشین، شعر و داستان می‌آفریند. فرهنگ غنی و پرپرا، میراثی گرانبها، از موسیقی لنهاز تا آداب و رسوم زیبا که از نسلی به نسل دیگر، منتقل می‌شوند. دشت‌های سرسبز و باغ‌های پرگل، خاطرات شیرین را در دل خود نگه می‌دارند و طبیعت بکرو زیبا، آرامش و شادی را به ارمغان می‌آورد. با همه این توصیفات باید گفت تاجیکستان

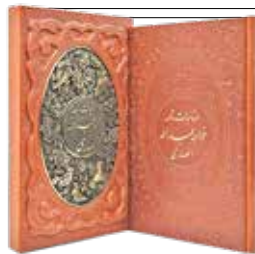
هانی رستگاران
روزنامه‌نگار
و پژوهشگر
فرهنگ عامه

ایران و تاجیکستان دو کشور با فرهنگ و تمدن مشترک هستند که در طول تاریخ، همواره با یکدیگر پیوندهای عمیقی داشته‌اند. این اشتراکات فرهنگی، باعث شده تا مردم دو سرزمین احساس نزدیکی و همدلی بیشتری با یکدیگر داشته باشند و آینده‌ی روشن را در کنار هم رقم بزنند

روز گذشته و در مراسم سی‌امین سالگرد روزنامه ایران، کاریکاتور دکتر عارف با طراحی آرش فروغی به معاون اول رئیس‌جمهوری تقدیم شد

الهی، در دل‌های ما جز تخم محبت مکار و بر جان‌های ما جز الطاف و مرحمت خود منکار و بر کشت‌های ما جز باران رحمت خویش مبار.

به لطف، ما را دست‌گیر و به گرم، پای دار.

مناجات‌نامه
خواجه عبدالله انصاری

از این سو و آن سو

شکوه موسیقی ایرانی در کرمان

علی قمصری آهنگساز پروژه تار ایرانی با انتشار پستی در صفحه اینستاگرامش از آغاز تورکنسرت‌هایش خبر داده و قرار است ۱۴ بهمن‌ماه به همراه خانواده در تهران و هم‌نوازان حصار کرمان در تالار فرهنگ و هنر این شهر اجرای برنامه داشته باشد. او در توضیح این برنامه نوشته: «در هر شهر به ارکستری بزرگ از همان شهر می‌پیوندیم و شکوه موسیقی ایرانی و عمق و تنوع آن را با هنردوستان به اشتراک می‌گذاریم. این همنشینی در موسیقی شهرها طراوتی جالب ایجاد می‌کند. به دلیل نوع و ساختار اجرا، کمتر ارکستر ایرانی، بدون تکیه به خواننده شناخته شده توانسته در شهرها با استقبال گسترده مانند این مجموعه اجراها روبه‌رو شود. به طوری که قرار است این اجرا را در بعضی شهرها، دیگر بار روی صحنه ببریم. امیدوارم چنین اشتیاقی در مردم ایران به موسیقی کشور مانا باشد.

حمایت بازیگر «پزشک دهکده» از همبازی‌اش در آتش‌سوزی

جو لاتندو، بازیگر سریال «پزشک دهکده» در پی از دست دادن خانه‌اش در آتش‌سوزی‌های لس‌آنجلس در منطقه پسپیفیک پالسیسدس به همراه خانواده در خانه همبازی سابقش جین سمور ساکن شد. لاتندو با انتشار ویدیویی در صفحه اینستاگرامش گفته: «خوشبختانه در این دنیا فرشتگانی وجود دارد. هیچ چیزی برای ما جز یکدیگر باقی نمانده. دوست من جین سمور به ما اجازه داد به خانه‌اش برویم و بدون معطلی درها را در بعضی شهرها، دیگر بار روی صحنه ببریم. برای ماندن و خوابیدن داد.»

کنسرت «بوچلی» در عربستان

مراسم جوایز جوی (Joy Awards) در عربستان، برای تجلیل از ستاره‌های بین‌المللی و دنیای عرب در عرصه سرگرمی و هنر با حضور چهره‌های سرشناسی چون آندره‌آ بوچلی برگزار شد. خبری که بازناب خوبی در فضای مجازی داشت. این خواننده تنور و نامدار ایتالیایی، با دریافت جایزه یک عمر دستاورد از سوی عربستانی‌ها مورد تقدیر شد. قرار گرفت و سپس به اجرای قطعاتی پرداخت. مورگان فرمن، متشومک‌کانه‌ی و آنتونی هاپکینز از دیگر چهره‌های سرشناسی بودند که در این جوایز حضور داشتند و با دریافت جوایز دستاورد مورد تقدیر قرار گرفتند.

موقعیت رضا عطاران در مراسم ترحیم پدرش، گرچه یک تجربه تلخ تازه است اما وضعیت تازه‌ای نیست، او بارها در فیلم و سریال‌ها در چنین میزانشنی قرار گرفته بود تا در یک وضعیت اندوه‌بار، طنزی ظریف بیافریند. این بار اما او در یک میزانشن واقعی از سوگ قرار گرفته که نه روایت کم‌دی، که حکایت تراژدی است. قابی معغوم ازغم یک بازیگر خندان. عطاران بارها در مقام بازیگر، چنین موقعیت تراژدی را به کم‌دی تبدیل کرده بود. اما این بار دست روزگار او را به سوگ پدر نشاناد تا نه بازیگر یک فیلم‌نوشت که تماشاگر قصه سرنوشت باشد. عطاران آن دست پسرانی است که عاید دست پدرند و حالا دست‌های جرجوش نمادی از این صماید شکسته. او همیشه دور از این تجربه، چنین موقعیتی را بازی کرده بود اما حالا همان را که بازی کرده، زندگی می‌کند تا بار دیگر این جمله چارلی چاپلین معنا شود که: «زندگی از نمای دور کم‌دی اما از نمای نزدیک تراژدی است.»

میزانشن سوگ